

at være af saa megen Betydning for Ribe, at Byen ikke skulde trænge til mere direkte Hjælp paa andre Maader. I Forvejen har man varmt anbefalet Digeanlægget, men man slutter med at udtale, at for at komme Ribe til Hjælp maa der ogsaa kræves noget andet.

Jeg vil gerne slutte med at sige et Par Ord derom. I sidste Samling fremsatte jeg sammen med Forslaget om Anlæg af et Dige ogsaa et Forslag om Regulering af Aaløbet, idet jeg mente, at det i Virkeligheden hang meget nøje sammen dermed, og at det var bedst, at man fik det hele gennemført paa en Gang. Det var jo ikke noget betydeligt Beløb, som der var Tale om fra Statens Side til denne Regulering, og det var naturligvis ogsaa kun en svag Begyndelse til, at der muligvis kunde blive Sejlads ind til Ribe, som der havde været i gamle Dage. Dette Forslag har man dog ikke ment at ville koble sammen med dette Forslag, og det kan jo være muligt, at det er rigtigt. Regeringen har dog ikke afslaaet at komme Ribe til Hjælp, der jo paa mange Maader er truet og paa mange Maader er gaaet tilbage, siden det store Opland gik tabt i 1864. Det fremgik jo af den højtærede Trafikministers Udtalelser forleden ved dette Forslags Fremsættelse, at den højtærede Handelsminister har faaet dette Forslag til Overvejelse. Jeg vil haabe, at disse Overvejelser inden ret længe maa føre til, at der fremkommer en Meddelelse om, hvilket Resultat man er naaet til. Stemningen i Ribe er temmelig sikkert almindelig bekendt. Der har man den absolutte Opfattelse, at skal der gøres noget, der overhovedet kan faa Betydning for Byen, maa det gøres ved en Forbedring af Besejlingen. Nu ved jeg, at man har skadet dette noget ved at kalde det Ribes Havnesag. Man kommer saa muligvis til at tænke paa: begynde de nu med deres Storhedsdrømme der og ville have en lignende Havn som ved Esbjerg! Men det er der jo slet ikke Tale om. Der er kun Tale om en Uddybning af det nuværende Sejløb til ca. 11 Fod, hvorved man haaber at kunne faa en slet ikke saa lille Sejlads. Det er ogsaa anbefalet fra flere Sider, og i teknisk Henseende er der ikke noget at indvende derimod. Jeg vil, som sagt, haabe, at Regeringen ikke alene vil overveje dette Spørgsmaal, men at der ogsaa inden ret længe vil komme en Beretning om, hvilket Resultat disse Overvejelser have ført til.

Om selve Forslaget, som vi her ere

begyndte at behandle, skal jeg ikke sige flere Ord. Jeg haaber — og jeg har nogen Grund til at tro, at det vil blive Tilfældet —, at man vil tage velvilligt paa dette Forslag, som man gjorde det paa mit Forslag i Fjor, og ikke blot tage velvilligt derpaa, men ogsaa behandle det hurtigt i Udvalget.

H. Rasmussen: Da der i Fjor forelaa et Forslag om den foreliggende Sag, havde jeg Lejlighed til, paa min Gruppes Vegne, at udtale vor Tilslutning til Tanken om at bygge dette Dige fra Darum til Vester Vedsted. Jeg kan derfor i Dag indskrænke mig til at henvise til mine Bemærkninger da og kun sige, at vi i Aar som i Fjor ere villige til at støtte de Bestræbelser, her er Tale om. Vi finde det at være fuldstændig i sin Orden, at Staten træder hjælpende til, hvor det drejer sig om at sikre mod mulige store Ødelæggelser og Ulykker. Vi mene derfor, at der er al Anledning til at tage fat paa denne Sag saa snart som muligt. Vi ere altsaa villige til at være med til at fremme denne Sag lige saavel i Aar, som vi var det i Fjor, og jeg haaber, at den maa blive fremmet saa hurtigt som muligt. Den er, som alt anført af den foregaaende Taler, af stor Betydning for hele den paagældende Egn.

Der er blot et lille Spørgsmaal, jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa. Der er her Tale om ret store Udgifter for Statskassen; jeg indrømmer, at der ogsaa er Tale om ret store Udgifter fra de paagældende Lodsejeres Side. Men det kunde maaske være — jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at dømme derom —, at den her foreslaaede Foranstaltning vil medføre saa stor Stigning i Værdien af de paagældende Ejendomme, at der kunde være nogen Anledning til at overveje Spørgsmaalet om at paalægge Ejendommene nogen Afgift, hvis de fremtidige Ansættelser til Ejendomsskyld skulde vise en meget stor Opgang i Værdien. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til Overvejelse i Udvalget. Der kan rimeligvis indenfor Rammen for Udvalgets Arbejde blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa denne Tanke.

Hammerich: Den foreliggende Sag har været saa vidtløftigt behandlet i Fjor, at den Behandling, den nu kommer til at undergaa, vil blive en direkte Fortsættelse deraf. At fremdrage de forskellige Momenter, som kunne anbefale Sagen, er der der-